

Silver Silliksaar

MU SÜDA ÕITSEB

Luulekassett

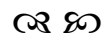
VASAKSIRGE

2020

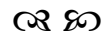
SISUKORD

<i>vasak.sirge</i>	5 V
Ankeet-enudaar	6 V
Paraku	7 V
<i>nõrk, näe, komistab</i>	8 V
<i>vägisi väbendada</i>	9 V
Taibu paik	10 V
Prohveti naine	11 V
Oo, hidalgo!	12 V
<i>laul kaigub-kõigub</i>	13 V
Kvintessents	14 V
Kuidas kellele	15 V
Mõtlemine geenides	16 V
Et EGO	17 V
Hinge peegel	18 V
Südametunnistuse hääl	19 V
Mu kohatu nali	20 V
Läbi lapse	21 V
<i>sinine sillerdav</i>	22 V
<i>oo enesetunne</i>	23 V
Kui oleks	24 V
<i>peenral ilutses</i>	25 V
Paju rajus	26 V
Mu pea, oo mu pea	28 V
<i>sääl on hääl</i>	29 V
<i>oled laulurästas</i>	30 V
<i>mida süda täis</i>	31 V
<i>leidsid vastase</i>	32 V
Vaht	33 V
Katkine karikas	34 V
Unenäod	35 V
Poruni ürgmets	36 V
Ma lähen linna	37 V
Õnneks	38 V
Unustatud võlg	39 V
<i>rooste</i>	40 V
Ajavõlg	41 V
<i>kuiv kui põuane liiv</i>	42 V
Elulehed	43 V
Ettevaatust! Njuutonlik	44 V

KGB küüned	45 V
<i>kokteilikõrre häbi</i>	46 V
<i>naeratust plingib</i>	47 V
<i>tühi hing</i>	48 V
<i>küll pingutas</i>	49 V
<i>hinge haige</i>	50 V
Tõeteel	51 V
<i>muld mügida mure</i>	52 V
<i>kaks südant üheskoos</i>	53 V
<i>ons kasu</i>	54 V
Patu maa	55 V
„Patus on mu ema mind saanud“	56 V
Ringi käib, ringi...	57 V
Hing indleb...	58 V
<i>lahi su ees on kõik teed</i>	60 V
Sa leia ennast	61 V
<i>saab elu täis kord</i>	62 V
Kohus põrmu üle	63 V
Jäljed liival	64 V
Verekaan	65 V
Aastaringid	66 V
Südametuli	67 V
<i>oh millimallikad</i>	68 V
Melanhoolia	69 V
Kogemus	70 V
Valus rõõm	71 V

*vasaksirge
paremsirge
peegel näkku
rihib virgelt*

ANKEET - ENUDAAR*

Nimi Silver Silliksaar
Aastaid 43
Kooli kümnest vanglat 3
Tööl nüüd tiserina puidutolm
Lapsi kokku on mul kolm:

Üks käib juba oma rada
kabel emme pudrupada
issi tüütav rahahäda
(häda anna'i häbeneda)

Kaal kerge + vatsal ladestunud püüil
Kodakond millenniumi asüül
Partei ei
Peas kõõm
Tšekistidele silmarõõm

Täidetud Tartus, Marja tn 26

Aastal 1986 Sil-Sil

(Täita vastutavatel organitel)

Resolutsioon Hy u фпукм!

Punkt

* enudeerima - ennast paljastama, alasti kiskuma lad.

PARAKU

Avalik

*külmuses raud
kalkuses kivi
alpuses rumal*

Kas nad teavadki

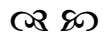
*mis on külm
mis kalk
mis alp*

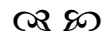
Ja kui teavadki

kas neavadki

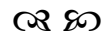

nõrk, näe
komistab
hõltsasti
tihti
tugev ka
harva
ehk kord, see-eest
rängasti

*vägisi vähendada
kakra kägardada
saab suurt
kui tal pole juurt*

TAIBU PAIK

*Üheksa korda mööda
üks kord lõika
üks kord möödan
üheksa korda lõikan*

*Ükskord lõikan
üheksa korda paikan
üheksa korda paikan
paiga maha lõikan*

*Paiga maha lõikan
hädas appi hõikan
abistaja paika
üheksa korda paikan*

*Ükskord ära paikan
ja siis viimaks taipan
seda paiga paika
polnud vaja siia paika*

PROHVETI NAINE

*Kes suudab küll olla prohveti naine,
kui tal täita on osa nii maine?
Vaimust kantuna prohvet on kõrbes,
naise meel talle järgnema tõrges.*

*Naisel kaasas on pitsid ja potid,
hinge närivad abastusrotid:
mehel mütsilott meeles ei püsi,
päiksepiste ju aateist ei küsi!*

*Õhtul võia ta pakatand varbaid,
öösel valva ja peleta vargaid.
Päeval kaasa tal kannu kõik kola,
viimaks oled vaid vääritu tola.*

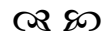
*Rahvas paitamas prohveti sääri;
naine kiitust ei põlastust vääri.
Prohvet lüüakse käraga risti;
näpus pott, naine nõutuna püsti...*

OO, HIDALGO!

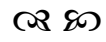
*Kurb ratsur tuiab väsind sammul,
all kolkund kabjasammal.
Veel viimsel sammul
surma kannul.*

*Rihm kronu rinnal maani kõlgub,
jalg aste astelt üha tõrgub.
Külm verehigi nõrgub,
must mõte mõlgub.*

*Nii palju veskeid ikka ringi käib...
Mis kasu sest, et mõni seisma jää?
Nüüd nagu tohlund täi
sa surma järel käi...*

*laul kaigub-kõigub
teraval mäeharjal
kahe kuristiku vahel
lauljal kaelas abel*

KVINTESSENTS

uni = COH

unison

*kaks unist meest
ühel meelel ja häälel
suus Priima
võtsid **primi***

*enam kui sekund
hoidsid **secundat**
siis tögati teist
mis sa undad
varsti törts-törts
kurgu põhjast tuli
terts*

*keele kasteks kulus
kvart
keelekastet
keldrist alt*

*siis vehklemiseks
lahti läks
üks tunda sai
mis maksab
kvint
ja teine
põsele sai laks*

*nii isetegevuses kaks
unisonis meest
said **primi**
secunda ja **tertsi**
koos **kvardi**
kvindiga
*essentsi**

KUIDAS KELLELE

*Laotan end laiali
vaibana
kõigi väsinute puhkepaigana*

*Laotan end peale
tekina
hingehalla helluses sulatama*

*Laotan end lauale
linana
kurku kinni jään abnele tinana*

MÕTLEMINE GEENIDES

„Oskan mõelda ainult keeles, mitte geenides“

- Lennart Meri

*oleme olnust olekamad
oleme olnust olulisemad
oletame taamalt tulevat olu
ootame taama tasast tungi
tunde tujude süündimisi
tungimas suisa sisesesse
imema olevat olematuks
tuleva üsasse tulevikuks*

*minesime minevikust
olemise olevikku
tuhiseme tundemata tulevikku
igav(ikku)*

ja mi oleme üks nuuq

ET EGO

*et mälestuste taagast peitu
mõtetusse poen
et pikaks venind päevi
tunniviisi loen
et nutta tahtes telkast
tühist jama vaatan
et pildiaknast parastavalt
nätku naerab saatan
et araks aetud samm võik
vaikuses ei kõmaks
et kotaklobin vaikuse siis
minus tallaks tümaks
et tühjus täidaks terve
ruumi, olemuse, hinge
et võimatuseni on paisund
EGO tühisuse pinge*

HINGE PEEGEL

«Всегда в чужую душу лезут
за неизменением своей.»* -

- J. Jevtušenko МОНОЛОГ...

*Mu elu on raamat,
täis kirjade musta.
Miks teisele lapata
ennast ei us'ta?*

*Ehk sellest, et lugeja
otsibki musta
ja avatult jätab,
ei sulgeda oska.*

*Ent ennast vaid luules
ma avada võin.
Siis tulgu või sandim,
siis tulgu või sõim.*

*Siis hinge mu pahempool
nii paistab läbi,
et peeglina peegeldab
siunaja häbi.*

* „Ta aina teiste hinges sobrab,
sest omal hinge polegi.“ (SS)

SÜDAMETUNNISTUSE HÄÄL

*Võrud ümber käe.
Pilv kui ümber mäe
eebenmustas kaelas
teokarphelmed reas.*

*Maona kaela põimund
teised, väikesed käed.
Nisad, tiined piimast.
Varjamata viimast,
ette seisma jääd.*

*Himurusest kaugel,
ehmatavalt julge
aval vaade uuriv,
hingest läbi puuriv.*

*Tappev loomulikkus
tiirastavalt tikkus
murdma igipõlist
kombekust nii head.*

*Kohkun.
Pilgu kütkeis
ennast oma mõtteis
paljastatult näen.*

*Ei, ma pole pime...
Naine, oled ime -
sinus nagu peeglis
oma tiirust näen.*

Oled südametunnistuse hääl.

MU KOHATU NALI

*ja tehtud naer on kõle, hambutu
ning hetk seejärel pinges lõputu
taas leida ruumi teiste silmades
on kergemgi, kui oma südamas*

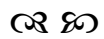
LÄBI LAPSE

*lapse riietel sulanud lume lõhn
lapse põskedel pakase tarretav õhk*

*lapse juustes suvise leitsaku lumm
lapse suu vahtra sügisest ammuli tumm*

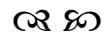
*lapse sõrmede vahel õuna nõretav liha
lapse silmis veel loitmas kustunud eha*

*lapse maailmaavastusteedel on rutt
näha seda on rõõm, tundeis kaduvusnutt*

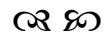

*sinine silledav
kevade taevas
õhk-õrn õhk
terase vaevas
terasest linnu
metalne möire
mõrastas, killustas
kristalse kaare*

*oo enesetunne
sa kabe kiiiruga kaamel
rahuldatud ja
alandatud*

KUI OLEKS

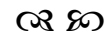
*Me kodused põllud,
me kivised põllud,
me põllud kõik mullast
kui oleksid kullast...*

*Kui oleks kõik kullast
see, mis on nüüd mullast,
kui poleks muud ollust,
mis kasvaks siis põllust?*

*Me pätid ja vargad
kui oleks kõik targad,
nii ääretult targad
kõik pätid ja vargad...*

*Kõik istuks ja rebkendaks,
pabereis sehkendaks,
punktipealt arvestaks,
toodangut rebkendaks.*

*Istuksid targad,
kõik pätid ja vargad,
kõhus soolikad hardad,
jalas küilmetaks varbad.*

peenral ilutses

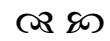
pehme

begoonia

kõva kärss

lõi temast

pekoonia

PAJU RAJUS

*Õhke kistud ribadeks,
lintideks rajule
sõlmitud juustesse.*

*Räsitud pajule
veereb ja keerdub
hullunud hiiu
telkide-paelade
pulstunud rudju.*

*Vakatus-vaibumus
kohutab ootuses
ärevas kartuses
koondatud jõududest.*

*Hetke või poole
või veerandik sellest
võimatus pinges
venitab keele
limpsama sajandi
januga rahu . . .*

*Lööke
tuleb võimas
kui kaljune rahu!*

*Peaks veel,
kannaks veel,
hoiaks veel kinni
maa küljes kätega,
okstega silmi.*

*Selg sulle, sajule!
Turi lai rajule!
Aega siin vaadata lehtede hajule,
oksadki lähevad . . .*

*Õlg murdus-naksatas,
emakse-maa küljest
midagi raksatas.
Mõtles veel, viivitas:
mis see küll oli?*

*Nägu siis äkki
kõik täis oli pori.
Pori ja kaduvust
tunnetas rind,
rulluvas risus
võitluse hind...*

„MU PEA, OO MU PEA!“

(2. Kuningate 4:19)

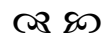
*Jehoova on seadnud mu soovide piirid
mu mõtete maailma raaminud
mu ihade uksele kinnitand riivid
mu südames helgust on klaaritud
Kuid salajas segi mul kuri ja hea
“Mu pea, oo Jumal, mu pea . . !”*

*Mu liha on nihutand tulpasid piiril
ja raame on patukoi jäänud
mu himude rooste on söövitand riivid
ja südant sant ahastus kraapitud
Nii salajas segi mul kuri ja hea
“Mu pea, oo Jumal, mu pea . . !”*

*Jehoova, Sa uuenda soovide piirid
seo mõtted, mis kord juba raaminud
tao ihade uksele hindamisriivid
loo süda, mis tänu sees klaaritud
Veel salajas segi mul kuri ja hea
“Mu pea, oo Jumal, mu pea . . !”*

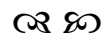
*sääl on hää
kus
meid ei ole
seni
kui kord meid
ei ole*

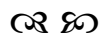
*oled laulurästas
siis laula selle laulu
kelle elad räästas*

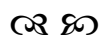
*mida süda täis
seda räägib suu
süda täis ja räägib...
u-hu-huu*

*leidsid vastase
iseenda
võitled
nii et sulgi lendab
lõpuks
endast jagu said
nüüd endaga
kui võidetuga ümber käid
ja siis*

tuleb sul hakata
reanimaatoriks

VAHT

*kosest kobrutades
vesi kukub alla
nagu elu
pidepunktid pääsnud valla
kustub kiirustades
justkui söestund taht
jäänud mälestused on
vaid kerge vaht*

KATKINE KARIKAS

Kristalne karikas

on kukkond katki.

Meil itk on kurgus,

sest tõelist kunstiteost ei matki.

Kuid kas see polegi

me suurim mure,

et kauneim kunstiteos ja kunstnik

ise sureb?

UNENÄOD

*Uinaku upakil unenäod
väsinud ajusse tungivad.
Sagivad, keerlevad, tunglevad,
elamisõigust kõik nõudlevad.*

*Üks pakub save a'al jahedat,
teine toob muusikat mähedat.
Lauad on täis kõike magusat,
maitsta vaid seda ei luba nad.*

*Üks nõuab ruumi parnassile,
käsil on maniküür kassile.
Autorool kätte sai lapsele,
õigust seal mõisteti õigele.*

*Femina nimetu avalalt
rõvedust ilmitseb õdusalt.
Võõras mu voodis nii koduselt
poristes saabastes mõnusalt.*

*Tunglevad painavad unenäod.
Nõnda end peale suruvad,
kuni mind ärkvele ajavad.*

Häbi ja nõutuse kaja jääb...

PORUNI ÜRGMETS

*Sinus tunnetan juuri
nii ürgseid ja võimsaid,
nii vaevalt elavaid.*

*Miks aastakümnete takka
teid leidsin vaid?*

*Sinust voogamas möödani
iidne ja salalik,
voogamas mööda, meist ette.*

*Aegade taha
mina jäin maha.*

*Ja kisendav valu lööb hinge,
kord vaibub, kord tõuseb,
siis plahvatab pinge.*

*Kokku korjama pean end maast...
Need tunded ju ammugi moest.*

MA LÄHEN LINNA

...

kiä liinakaost kõrra
vett joonu, tuu
maakeele suust
ka vällä uhasnu.
Nigu sügüsene kõiv
kaotas leheq,
ku tuul vaivalt
kõrra puhasnu... -

- *Kauksi Ülle* KU KÜSSE VANAIMÄ

Ära mine! Pakub aas.

Kas loodad – linnalapseks saad

sa, külje all kel pehme aas,

kesk õitsvaid heinalõhnu üles oled kasvand?

Reedad taas...

Kord läksid juba, meenuta, kui saad.

Miks tagasi sa tulid, miks ei jäänud?

Siis juured palju õrnemad sul olid maas,

kuid siiski katki rebida sa neid ei saanud.

Nüüd loodad?

Millele?

Et veerjaks linnakiviks saad?

Et vikat vabe,

millega mu kastemärga palet niitsid,

nüüd ümber löikab sindki?

Et raudne oberd,

mis läbi puuris minu rinnal kase,

ka sinust mahlad, minult saadud, välja laseb?

Et vigel virge,

millega mu juukseheinad tõstsid rõugule,

ka tõstab tuulduma

su tohletama läinnud südame?

Kui nii,

eks mine siis...

ÕNNEKS

«За время поцелуя
отрастает борода» * -

Andrei Voznessenski МОНАХИНЯ МОРЯ

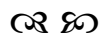
*Säärejooksus on peidus
pinguli traat.
Terav kontsaklõbin kui
kooli diktaat.
Punav küünelakk torkav kui
viisakas vale.
Minu mehisust kebutav pilk
tundub hale.
Sinu vormikas kuju paistab
sisutult kõhn.
Sinu naeratusel on
kiles poeleiva lõhn.*

* Suudlemise jooksul / kasvab habe pikemaks. (SS)

UNUSTATUD VÕLG

*Kauge kaalutu kaja
üile aasade kaigub
isaisade kaja
läbi aegade huigub*

*Kaja kaalutu karje
valu vaibudes heitub
pojapoegade maale
mugavleigusse suikub*

rooste

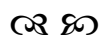
järab randa

raginata

aeg

näksab tükkhaaval elu

haavamata

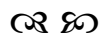
AJAVÕLG

*Võlgu võetud päevad
elualgust näevad
läbi hetkekilla
mõrase*

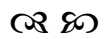
*Imbub ihnsaid tunde
milles sekundvõnge
ületanud kvartsikella
kiiruse*

*Numbri sähviv kiirus
ajamõõtja kiivus
jätsid võlgnikule alles
tühjuse*

*Tähjaks jäänud päevad
võlasüüme vaevad
uputavad üle
inimsuse*

*kuiv kui põuane liiv
mille ootamatu vesi
minema viib*

ELULEHED

*All lehti langend
sahistamas jalg
kus kevadine elualg
täis loomistarmu
sai iga lehe sisse kätket
Looja armu*

*Neid rebis tuul
neis hallad hallid
mahlu tarretasid
ja elumustriks kujundasid*

*Nüüd elulehtedes
mul tonkab jalg
ja otsib
seda ühte
kus kevadhaljus
viljastumiskihk
ja küpse vilja vihk
on suland ühte*

*Käes!
keeran lehte
ja märkan kohkudes
on mure kortsulohkudes
ja kandlekeeleks
hõbejuus
pea lauljail
leinaviis on suus*

ETTEVAATUST, NJUUTONLIK!

ärge istuge
ärge istuge õunapuu all
kui õunad on küpsed
kui õunad on küpsed kukkuma
õun võib teile pähe kukkuda
küps
kukkumiseks küps õun
ka riigi
õun
kukub ja lööb
lööb pähe
plekke märgi
mis ei kuiva
ei kao
ei kahane
märgi

KGB KÜÜNED

(1981 tuli põgeneda järjekordsete
vangitrellide eest ja maha jätta
sisseelatud kodu, et päästa pere.)

*Kohasel kohal
ajatul ajal
alles on aastates astutu
ammused aegunud
nüüdsed ja nürised
tulevad tulised
laastatud*

*Aegunud ammused
vatid ja vammused
lootused-ootused leebemast
kahvatand-kadunud
pettusse pagenud
unistus-unelmad
helgemast*

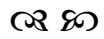
*Nürised nüüdsed
kullised kiiüdsed
vintskesse vaimusse vaotusid
tükiti-jupiti
suutäites mekiti
kõik
kuni kandvama kaotasid*

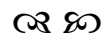
*Tulised tulevad
piinades põlevad
indleva inimsoo ihad
vaaruv ja varisev
katkudes korisev
veritsev vaimsus
ja liha*

*Kohasel kohal
ajatul ajal
ammused
nüüdsed
ja tulevad
kõduvad
pagevad
põlevad*

*kokteilikõrre häbi
pealt ümar
seest õõnes
iga suu imeb läbi*

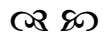

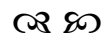
naeratust plingib
vastuteenet kingib
TÄHTPÄEV TINGIB

<i>tühi hing</i>	<i>täis tasku</i>
<i>tasku tühi</i>	<i>hing täis</i>
<i>tasku hõre</i>	<i>hing aval</i>
<i>kui pole</i>	<i>kaval</i>

*kiüll pingutas
et olla pingevaba
ja kaksas
tasakaalunaba*

ᄇ ᄇ

hinge

haige

harjuteleb

hinge

hingitsedes

hingusele

hiilimiseks

hiljukesi

hi-hi-hi

ᄇ ᄇ

TÕETEEL

”Ükski nende tunnikene
ei ole tuuletallamisest raisus.” -

A. Alliksaar OOTESAALIS

tee peal käija

tallab teel

tallab tõde tõeteel

tallab porri tõe teel

paigal tammudes

tühja sammudes

᳚ ᳚

*muld mugida mure
kui mure
abastuseks paisununa
ei sure*

᳚ ᳚

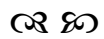

kaks südant üheskoos

...

keevad potis täies hoos

ons kasu

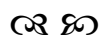
pimedas ekslejat

pimedusega hirmutada

pigem püüda

virvatuli, pimedusse kutsuv

südamel kustutada

PATU MAA

*Patu maa on kõrbetuultes
janu kustu kust ei leia
silmist pihkab häbirähka
kurgust rõhib abashüüdu*

*Jalg miks kompab patu maale
süda kaldub kallakile
tegu torkab Isa palet
otsib õnne õnnetusest*

*Pole kõrbes porist vetki
miska lõputada valet
patu tahmast palet uhta
leidmaks puhta süümesängi*

*Kes veel kannaks allikale
suunaks huuled eluveele
kingiks suule palvekeele*

“PATUS ON MU EMA MIND SAANUD”

Taavet

*raku ensüümides
süüvides
pesitseb iha
eirata tarkus ja vaim
ainult
teenida liha
lihahimu ja verd
paksu verd
jootma täitmatut
inimmerd*

RINGI KÄIB, RINGI...

«Провисли нервы, как веревки от белья» * -

V. Vössotski ПЕСНЯ КОНЧЕННОГО ЧЕЛОВЕКА

*Kui keerlev viisiketas elu aina veereb.
Ja kuigi kauamängiv näibki heliplaat,
nõel lõpu poole sõuab justkui paat,
vee voolust kantult, viisid jättes teele.*

*Siin mõni päevaring on tegutsemist täis,
mis optimismist, loomisinnust kantud.
Ja õhtul hilja rammestusest ohkel taltud,
vaev mõtestatult sisukana näis.*

*Kuid vabel ringi järel kordub sama ring.
Nõel jonnakana kuskil üle hüppab.
Päev päeva järel monotoonselt lippab
ja meeletusse hälbib tülpind hing.*

*Seesama viis, mis esmaringil paelus,
nüüd justkui mülgas imeb uppumat.
Siis abastades küünitadki kätt
päält liüa nõel ja käristada kaelus.*

*Ja siiski viimaks ketas keerleb taas.
Ma ringe loen kui nõelgi - nina maas...*

* «On närvid ripakil kui pesunöörid» (SS)

HING INDLEB

hing indleb

inne

inna

inno

vaatiliselt

hing indleb

innukalt

indigostaatiliselt

indigo lapsikult

indio tapperlikult

indo ja hiina

individipaatiliselt

hing indleb

värvilist

ja hurja

hing indleb

närvilist

ja kurja

hing indleb

seksikat

ja toorest

hing indleb

metsikut

ja loomset

hing indleb

mõistmist

tolerantsust

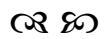
hing indleb

imetlust

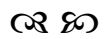
vakantsust

hing indleb
hingepõhjas
rumalat

hing indleb
iseendas
jumalat

*lahti su ees on kõik teed
tunnistad seda
mida nüüd teed
püüad tõkkepuid seada*

SA LEIA ENNAST

(1987 Baldone ravimudast
höredaks jäänud ihule täiendust imamas.)

*Sa mõtle maasse ennast, mõtle mullaks,
et inimsusest vabastada end.
Nii, vihmast joobund, oled taimel vend,
saab lihast muld ja vaimsus klaarub kullaks.*

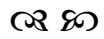
*Et suureks saada, paslik pisendada
on väarikust ja kõrget haritust.
Ja selge liiva filtris aate must
saab eraldet, et vaimu selitada.*

*Siis seeme, mis on kõdumisest säilind
ja päikse soojast idumiseks heldind
joob abnelt tõde uudse elu hakatuseks.*

*Siis võrse, roheluses värskel, puhas, hea
loob Looja väärse vaimuviljastatud pea.
Nii jälle elu üks on vähem hukatuseks.*

*saab elu täis kord
mürgisemaid marju
siis enda sünge varju varju
heidan varju*

KOHUS PÕRMU ÜLE

*hingav põrm seisab tõusva kohtuvalguse
kiirtes*

*hing jääb kinni, kui kohus äiksena
lahvatab*

*põrm on õiguse röntgenis luudeski
läbipaistev*

*patus põrm oli ennegi surnud ja nüüd veel
hingetu*

*kohtukiir põrmu kübemed läbi kõik
uuris*

*kohtuotsus vaid tuvastas-kinnitas:
lootusetu*

JÄLJED LIIVAL

*Lainetena üle käib tallatud liivast
lembene unustus jäljereast kiivalt.
Jäljed nii omased edasi astudes,
sihtmärk mul selge ja kindel ma raskustes.*

*Tagasi vaadates mõruks läeb meel --
kui palju sihituid põikeid on teel!
Vahepeal jälg lausa lohisend taga,
keha kui olnuks vaid hüglaslik saba.*

*Vahel mu jälgi oln 'd reetlikult kaks...
Kuidas küll seda veel hääks teha saaks?
Tagasi vaadata jälgi ei taba...
Pühkigu kiiresti laine need maha!*

*Lihtne on jälgi liivale jätta,
jälgedelugejaid – pettumushätta.*

VEREKAAN

rebi
rebi südamest
rebi südamest välja

see
see kes
see kes õpetas
see kes õpetas sind
see kes õpetas sind nägema

puus
puus pungitavas
puus pungitavas arvestavalt
puus pungitavas arvestavalt puitu

loomas
loomas liikuvas
loomas liikuvas lihtsalt
loomas liikuvas lihtsalt liha

naises
naises nägusas
naises nägusas üksnes
naises nägusas üksnes sigimisiha

rauas
rauas ehedas
rauas ehedas külma
rauas ehedas külma surmanitu

mehes
mehes mehises
mehes mehises põlastavalt
mehes mehises põlastavalt kaburiliha

rebi südamest välja see
kes õpetas sind nägema
puus puitu
loomas liha
naises sigimisiha
rauas surmanitu
mehes kaburiliha

AASTARINGID

*Uhkustundest paisub rind,
kui arvestuses sajas aastaring
on kokku loetud kännul,
mis kandis võimsat, iidset puud.*

*Ma arvestuses püüan mitte eksida.
Seepärast veelkord hoolsalt üle lugeda
on tarvis iga aastaring.
Kõtt! mesilane, ära sega mind!*

*Jah, näe, sel aastakümnel puul vist tuli põdeda
ning sellel aastal üsna nälga kogeda,
Kuid selle eest siin kobe järjestikku
tal priskeid kasvuaastaid mitu.*

*On nõnda huvitav mul kännu pealt
puu elulugu lugeda.
Seejuures oma saejälgi
üldsegi ei märka ma...*

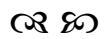
SÜDAMETULI

*Kildudeks purunes sätendav kivi.
Süttis tast läte ja pärlendav väli.*

*Killuke kukkus murumaale,
terake sattus lapse ees raale.*

*Ivake südames iduma hakkas,
kasvas, kuid äkitselt säramast lakkas.*

*Südamest süttivad kivid ja veed.
Kalgistund südames kustub ka leek.*

*ob millimallikad
ob tillukesed
kui lõpmata palju on teid
mu näiliselt suures sisemuses*

MELANHOOLIA

*melanhoolia
vaimuviija disharmonia
võib täita ilmaruumi
ei leia hetki kuumi*

*ei luba vallata
oma hinge tallata
melanhoolial tuimal
disharmoonial kuival*

*tule, kuum tuli
peleta uni
põleta melu
lahvata
elu*

KOGEMUS

*mineviku mälestused
ärgu olgu vaevaks
parem olgu kogemuse andjaks
raskeks päevaks
mineviku komistust
ei tuika enam jalg
sammuseadel hoiatuseks
näha olgu jälg*

VALUS RÕÕM

„Isegi naerdes võib süda valutada“ -
- Õpetussõnad 14

*Saaks laulda nii
et üldse poleks valu
saaks laulda nii
et oleks üksnes rõõm
et õnn on rõõm
ja õnnes poleks valu
et õnn jääks kestma
sajata või palu*

*Saaks laulda nii
et õnnes poleks valu
saaks laulda nii
et kogemuste valu
kaoks sootumaks mu ööst
et valu unustada suudaks töös
et valu torkida ei suudaks
läbi õnne õrna naha
et valu unustaks
ja jätaks mind kord maha*

*Kuid nüüd on nii
kas tahan või ei taha
ei laulda saa
et oleks puhas rõõm
jah nüüd on nii
et ahasta või palu
on rõõmsa laulu kesta
varjul torkiv valu*